NORAKSTS
Lieta Nr. A 42617409
A 6174-09/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 10.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska

saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *H. Š.*, *S. Š.*, *K. Š.*, *B. Š.* un *J.Š.* pieteikuma par Rīgas domes Komunālā departamenta 2008.gada 18.decembra lēmuma Nr.DK-08-23120-ap atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 16.janvārī saņemts *H. Š.*, *S. Š.*, *K. Š.*, *B. Š.* un *J.Š.* (turpmāk – pieteicēji) pieteikums par Rīgas domes Komunālā departamenta (turpmāk – atbildētājs) 2008.gada 18.decembra lēmumu Nr.DK-08-23120-ap (turpmāk – Lēmums) atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2009.gada 20.janvāra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem izriet tālāk minētais.

[2.1] 2008.gada 15.oktobrī atbildētāja Dzīvokļu pārvaldes komisijas personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai un izslēgšanai no palīdzības (turpmāk – Komisija) pieņēma lēmumu (protokols Nr.38, 4.13.punkts), ar kuru atteikt reģistrēt pieteicējus dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, jo viņi neatbilst likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]panta pirmās daļas 1.punktā un Rīgas domes 2007.gada 13.novembra saistošo noteikumu Nr.94 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.94) 32.1.apakšpunktā noteiktajām personu kategorijām.

[2.2] Pieteicēji minētajam lēmumam nepiekrita un apstrīdēja to atbildētājam.

[2.3] Ar atbildētāja 2008.gada 18.decembra Lēmumu tika atstāts negrozīts Komisijas 2008.gada 15.oktobra lēmums (protokols Nr.38, 4.13.punkts).

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam, pieteicēji iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikums pamatots ar tālāk minētiem argumentiem.

[3.1] Kārtību kādā pašvaldība ir tiesīga sniegt palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā nosaka likums „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā", kura 26.[1]panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka pašvaldībai ir tiesības domes (padomes) saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā un apmērā piešķirt vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu personām, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu, kura atrodas denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuru tās ir lietojušas līdz īpašuma tiesību atjaunošanai.

Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunktā noteikts, ka 4.reģistrā dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai reģistrē personas ar noteiktiem ienākumiem, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu denacionalizētā mājā (..) - Denacionalizēto māju īrnieki -personas, kas dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā dzīvojamā mājā un lietojušas dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai (..).

Ar Rīgas domes 1997.gada 23.septembra lēmumu Nr.5042 namīpašums */adrese/*, Rīgā, denacionalizēts.

Rīgas Vidzemes priekšpilsētas Sociālā dienesta 2008.gada 1.oktobra izziņā Nr.08 - 08834 apliecināts, ka pieteicēju ģimenes ienākumu līmenis atbilst Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, izziņa derīga no 2008.gada 1.septembra līdz 2009.gada 31.augustam. Ienākumi deklarēti 2008.gada 8.septembrī.

Atbildētāja rīcībā tika iesniegts apliecinājums no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Bangalo" par to, ka ģimene kopš 1984.gada turpina lietot dzīvojamo telpu Rīgā, */adrese/*.

[3.2] Tādējādi, lai reģistrētos palīdzības saņemšanai ir jāpastāv sekojošiem kritērijiem:

1) jābūt personai ar noteiktiem ienākumiem - kā redzams no Rīgas Vidzemes priekšpilsētas Sociālā dienesta 2008.gada 1.oktobra izziņas Nr. 08-08834, pieteicēju ģimene ienākumu līmenis atbilst Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;

2) dzīvojamā telpa jālieto līdz īpašuma tiesību atjaunošanai - pieteicēju ģimene dzīvojamā telpā ievietojusies 1984.gadā, tas ir pirms Rīgas domes 1997.gada 23.septembra lēmuma Nr.5042 par namīpašuma */adrese/*, denacionalizācijas;

3) personām jādzīvo denacionalizētā namīpašumā - mūsu deklarētā dzīvesvieta bez pārtraukuma ir bijusi Rīgā, */adrese/*, kā arī namīpašuma apsaimniekotājs sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Bangalo" ir sniegusi apliecinājumu faktam, ka ģimene bez pārtraukuma ir lietojusi iepriekšminēto dzīvojamo telpu.

Ievērojot minēto, pieteicēji uzskata, ka viņu ģimene atbilst visiem Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunktā noteiktiem kritērijiem.

[3.3] Atbildētāja komisija un atbildētājs savos lēmumos norāda, ka pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2003.gada 17.janvāra spriedumu (lieta Nr. C30560199), pieteicēju ģimenei bija izbeigts dzīvojamās telpas */adrese/*, Rīgā, īres līgums un tā kā augstāk minētais tiesas spriedums ir stājies likumīgā spēkā 2003.gada 17.janvārī, t.i., pirms likumā „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" tika paredzēta palīdzība denacionalizēto māju īrniekiem, kā arī likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" izpratnē, pieteicēju ģimene pēc 2003.gada 17.janvāra nav denacionalizētās mājas vai likumīgam īpašniekam atdotās mājas īrnieki, līdz ar to nav tiesiska pamata pieteicēju ģimenes reģistrācijai dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

Tomēr pieteicēju ieskatā atbildētājam bija jāņem vērā apstāklis, ka faktiski dzīvojamās telpas īres attiecības nekad netika pārtrauktas. Strīds, kas pastāvēja starp namīpašnieku un pieteicējiem par dzīvojamās telpas lietošanas tiesībām tika atrisināts pusēm savstarpēji vienojoties, proti, tika apmaksāts parāds namīpašniekam.

[3.4] Kā atzinusi Satversmes tiesa 2007.gada 28.februāra lēmumā lietā Nr.2006-41-01 - obligātā administratīvā akta mērķis ir noteikt precīzu iestādes izturēšanos visos norma paredzētajos tipiskajos gadījumos. Tādejādi likumdevējs ir garantējis tiesisko drošību un paredzamību gan privātpersonām, gan valstij. Tā kā likumdevējs ir pieņēmis, ka, iestājoties konkrētiem faktiskiem apstākļiem, valsts pārvaldei ir pienākums izdot noteikta satura administratīvo aktu, valsts pārvaldes iestādes rīcības brīvība šajā gadījumā ir samazināta līdz minimumam (..). Tomēr demokrātiskā tiesiskā valstī valsts pārvaldei ir jātiecas nodrošināt taisnīgumu. Nav pieļaujama formāla apstrīdēto normu piemērošana, ignorējot faktiskos apstākļus, kas konkrētu gadījumu būtiski atšķir no citiem gadījumiem, kuros likumdevējs ir paredzējis noteiktu valsts varas izmantošanas veidu. Netipiskajos gadījumos (..) iestādei ir tiesības atkāpties no tiesisko seku īstenošanas. Tomēr šādai atkāpei ir jābūt pamatotai ar īpašiem, uzrādāmiem un pārliecinošiem argumentiem (..) . Viens no šādiem gadījumiem varētu būt samērīguma pārbaude tad, ja ar obligāto administratīvo aktu tiek ierobežotas personas pamattiesības (..).

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 6.martā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2003.gada 17.janvārī nospriedusi (lieta Nr. C30560199) izbeigt 1986.gada 4.augustā noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu un izlikt pieteicēju ģimeni ar visām viņiem piederošām mantām no dzīvokļa */adrese/*, Rīgā, bez citas dzīvojamas telpas ierādīšanas, pamatojoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.[2]panta pirmās daļas 1. un 2.punktu. Tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā tā pasludināšanas brīdī.

[4.2] Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" redakcijā, kas bija spēkā uz 2003.gada 17.janvāri, vēl nebija iekļauta tiesību norma, kas paredzēja vienreizēja dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta piešķiršanu. Likumā „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]pants tika iekļauts ar 2004.gada 22.decembra likuma grozījumiem, kas stājās spēkā 2005.gada 25.janvārī.

[4.3] No lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem redzams, ka, pamatojoties uz spēkā stājušos tiesas spriedumu, pieteicējiem tika izbeigts dzīvojamās telpas */adrese/*, Rīgā, īres līgums un viņi tika no dzīvokļa izlikti. Savukārt šobrīd pieteicēji dzīvojamo telpu Brīvības gatvē 209 -13A tiesiski lieto pamatojoties uz 2006.gada 1.martā noslēgto īres līgumu ar mājas īpašnieku sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Bangalo", tādējādi nodibinot jaunas īres tiesiskās attiecības no 2006.gada 1.marta, proti, jau pēc namīpašuma */adrese/*, Rīgā, denacionalizācijas.

[4.4] Likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka pašvaldībai ir tiesības domes (padomes) saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā un apmērā piešķirt vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu personām, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu, kura atrodas denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuru tās ir lietojušas līdz īpašuma tiesību atjaunošanai.

Savukārt Saistošo noteikumu Nr.94 1., 32.1.punktos noteikts, ka 4.reģistrā dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai reģistrē personas ar noteiktiem ienākumiem, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu denacionalizētā mājā (..). Denacionalizēto māju īrnieki - personas, kas dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā dzīvojamā mājā un lietojušas dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai (..).

Ievērojot minētajās tiesību normās noteikto, atbildētāja ieskatā, pieteicēju ģimene neatbilst visiem priekšnosacījumiem ģimenes iekļaušanai 4.reģistrā.

[5] Pieteicēji pieteikumā izteikuši piekrišanu lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas lapa 6).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes, ja lietā esošie materiāli ir pietiekami un tam rakstveidā ir piekritis pieteicējs.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai izskatītu lietu rakstveida procesā, tādējādi tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, rakstveida procesā pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietā esošajiem procesa dalībnieku sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[7.1] 1986.gada 4.augustā tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums ar *H. Š.* par dzīvokli */adrese/*, Rīgā. (lietas lapa 33-36)

[7.2] Namīpašums */adrese/*, Rīgā, denacionalizēts ar Rīgas domes 1997.gada 23.septembra lēmumu Nr.5042. (lietas lapa 32)

[7.3] 2003.gada 17.janvārī Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija nospriedusi (lieta Nr. C30560199) izbeigt 1986.gada 4.augustā noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu un

izlikt pieteicēju ģimeni ar visām viņiem piederošām mantām no dzīvokļa */adrese/*, Rīgā, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas. (lietas lapa 37-40)

[7.4] 2006.gada 1.martā pieteicēju ģimene ar dzīvojamās mājas */adrese/*, Rīgā, īpašnieku noslēguši dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa 13A izīrēšanu pieteicēju ģimenei. (lietas lapa 16-20)

[7.5] 2008.gada 4.septembrī pieteicēji lūdza Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes Personu reģistrācijas un vispārējās kārtības reģistra nodaļai reģistrēt viņus dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai. (lietas lapa 31)

[7.6] 2008.gada 15.oktobrī Komisija pieņēma lēmumu (protokols Nr.38, 4.13.punkts), ar kuru atteikts reģistrēt pieteicējus dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, jo viņi neatbilst likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]panta pirmās daļas 1.punktā un Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunktā noteiktajām personu kategorijām. (lietas lapa 11-12)

[7.7] Pieteicēji minētajam lēmumam nepiekrita un 2008.gada 18.novembrī apstrīdēja to ar iesniegumu atbildētājam. (lietas lapa 42)

[7.8] 2008.gada 18.decembrī atbildētājs pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāts negrozīts Komisijas 2008.gada 15.oktobra lēmums (protokols Nr.38, 4.13.punkts). (lietas lapa 9-10)

[8] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai atbildētājs pamatoti atteicis reģistrēt pieteicējus dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

[9] Ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs ir atteicis reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, tādējādi ar šo Lēmumu ir atteikts pieteicējus reģistrēt palīdzības 4.reģistrā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 14.marta spriedumā, lietā SKA-84, ir norādījis, ka nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī nelabvēlīgā administratīvā akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Šāda nostādne izriet no apstākļa, ka atteikuma izdot labvēlīgu aktu, kas ir negatīvs administratīvais akts, atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt. Tādu dod vienīgi labvēlīga akta izdošana. Savukārt izdot šādu aktu ir pamats vienīgi tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi. Tādēļ tiesai ir jāpārbauda, vai šie priekšnoteikumi pastāv. Šī pārbaude tiesai jāveic neatkarīgi no tā, ar kādiem apstākļiem iestāde pamatojusi savu atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu atcelšana, vienlaikus neuzliekot pienākumu izdot labvēlīgu administratīvu aktu, ir bezjēdzīga, jo tā nerada tiesiskas sekas. Līdz ar to atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu tiesiskums pārbaudāms, skatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, nevis vērtējams kā patstāvīgs prasījums par administratīvā akta atcelšanu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007. gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKA-84, 9.1.apakšpunktu)*.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa pieteicēju pieteikumu, ar kuru viņi lūdz atcelt tiem nelabvēlīgu administratīvo aktu, vērtē kā pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Vienlaikus tiesa pārbauda pārsūdzētā Lēmuma tiesiskumu, lai konstatētu, vai atteikums reģistrēt pieteicējus dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai ir pamatots.

[10] Saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 15.panta pirmās daļas 9.punktu, viena no pašvaldības funkcijām ir sniegt palīdzību iedzīvotājiem dzīvokļa jautājumu risināšanā.

Minēto funkciju kopš 2002.gada 1.janvāra pašvaldības īsteno saskaņā ar likumā „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" noteikto tiesisko regulējumu.

Saskaņā ar likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]panta pirmās daļas 1.punktu pašvaldībai ir tiesības domes (padomes) saistošajos noteikumos paredzētajā kārtībā un apmērā piešķirt vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu personām, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu, kura atrodas denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un kuru tās ir lietojušas līdz īpašuma tiesību atjaunošanai.

No minētajām tiesību normām secināms, ka pašvaldība vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu piešķir saistošajos noteikumos reglamentētajā kārtībā.

[11] Tiesa konstatē, ka pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas laikā spēkā bija Saistošie noteikumi Nr.94.

Atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.94 1.4.punktam, personas tiesības saņemt palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā nosaka likumi „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā", „Par dzīvojamo telpu īri", „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" un šie noteikumi.

Iepazīstoties ar minētajos normatīvajos aktos ietverto regulējumu, secināms, ka vienreizējs dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsts tiek piešķirts kā viens no pašvaldības palīdzības veidiem dzīvokļa jautājumu risināšanā.

Šāda veida palīdzības saņemšanai personas tiek reģistrētas pašvaldības palīdzības 4.reģistrā (Saistošo noteikumu Nr.94 6.2.apakšpunkts).

Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunkts nosaka, ka 4.reģistrā dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai reģistrē personas ar noteiktiem ienākumiem, kuras atbrīvo dzīvojamo telpu denacionalizētā mājā vai arī pēc 26.01.2006. (t.i., pēc Rīgas domes 20.12.2005. saistošo noteikumu Nr.36 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība sakarā ar dzīvojamās telpas atbrīvošanu, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" stāšanās spēkā) tiek izliktas (stājies likumīgā spēkā tiesas spriedums) no dzīvojamās telpas likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 6.panta otrajā daļā, 28.[2], 28.[4], 28.[5]pantā paredzētajos gadījumos.

Savukārt Saistošo noteikumu Nr.94 1.punktā cita starpā noteikts, ka denacionalizēto māju īrnieki ir personas, kas dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā un lietojušas dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai.

No minētās tiesību normas izriet, ka personai ir jābūt lietojušai konkrēto dzīvojamo telpu līdz īpašuma tiesību atjaunošanai bez pārtraukuma līdz pabalsta pieprasīšanas brīdim.

Atzinumu par personas atbilstību šo noteikumu nosacījumiem sniedz Rīgas priekšpilsētas (rajona) Sociālais dienests. Lēmumu par to, vai persona ir tiesīga saņemt pabalstu un iekļaujama palīdzības reģistrā, pieņem Komisija personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai un izslēgšanai no palīdzības reģistra.

No minētā secināms, ka vienreizējs dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsts tiek piešķirts kā viens no pašvaldības palīdzības veidiem dzīvokļa jautājumu risināšanā, kā arī personai saņemt šāda veida pašvaldības palīdzību (pabalstu) ir tiesības vienīgi tādā gadījumā, ja ir konstatējami citētajās tiesību normās noteiktie priekšnosacījumi.

Tādējādi, lai atzītu, ka pieteicēji ir tiesīgi saņemt vienreizēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalstu, nepieciešams pārbaudīt, vai pieteicēji atbilst šajā punktā minēto tiesību normu noteiktajiem kritērijiem.

[12] Lietā nav strīda par pieteicēju ģimenes ienākumu atbilstību Saistošajos noteikumos Nr.94 noteiktajiem kritērijiem (atbildētājs neapstrīd, ka pieteicēji atbilst šim kritērijam), līdz ar to tiesa šo jautājumu nevērtē.

Tāpat lietā nav strīda, ka šobrīd pieteicēji dzīvo denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā, tomēr lietā ir strīds par to, vai pieteicēji lietojuši dzīvojamo telpu līdz īpašuma tiesību atjaunošanai.

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēji dzīvokli */adrese/*, Rīgā, lietojuši no 1986.gada 4.augusta pamatojoties uz dzīvojamās telpas īres līgumu (lietas lapa 33-36).

Namīpašums Rīgā, */adrese/*, denacionalizēts ar 1997.gada 23.septembrī ar Rīgas domes lēmumu Nr.5042.

Ar 2003.gada 17.janvārī spēkā stājušos tiesas spriedumu (lietas lapa 37-40) 1986.gada 4.augusta īres līgums tika izbeigts un pieteicēju ģimene tika izlikta bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2006.gada 1.martā pieteicēji ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Bangalo" ir noslēgusī dzīvojamo telpu īres līgumu par dzīvokli */adrese/*, Rīgā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka ar 2003.gada 17.janvāri pieteicēju ģimene vairs nav uzskatāma par denacionalizētā namīpašuma īrniekiem, savukārt 2006.gada 1.martā pieteicēju ģimene noslēdz jaunu dzīvojamās telpas īres līgumu, tādējādi uzskatāms, ka pieteicēji ievietojās dzīvojamās telpās denacionalizētā namīpašumā atkārtoti tikai no 2006.gada 1.marta.

No minētā izriet, ka laika periodā no 2003.gada 17.janvāra līdz 2006.gada 1.martam pieteicēji nav dzīvojuši denacionalizētā vai likumīgajam īpašniekam atdotā mājā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējams otrs Saistošo noteikumu Nr.94 32.1.apakšpunktā paredzētais priekšnoteikums, proti, pieteicēji nav lietojušas dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai, jo dzīvojamās telpas īres līgums noslēgts 2006.gada 1.martā, tas ir, jau pēc namīpašuma denacionalizācijas.

[13] Pieteicēji gan atbildētājam, gan arī tiesai ir norādījuši, ka faktiski īres tiesiskās attiecības nav bijušas pārtrauktas, jo strīds pastāvēja starp namīpašnieku un pieteicējiem par dzīvojamās telpas lietošanas tiesībām sakarā ar nenomaksātiem parādiem namīpašniekam.

Izvērtējot minēto pieteicēju argumentu tiesa to atzīst par nepamatotu un noraidāmu, jo vienošanās ar īpašnieku par kādas dzīvojamās telpas lietošanu ir privāttiesisks darījums, savukārt no lietas apstākļiem tiesa konstatē, ka pieteicējiem konkrēto dzīvojamo telpu lietošanas tiesiskais pamats beidzās 2003.gada 17.janvārī ar spēkā stājušos tiesas spriedumu, savukārt no jauna sākās tikai 2006.gada 1.martā, kad tika noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums.

Saskaņā ar tiesiskuma principu iestādes rīcībai jāatbilst tiesību normām. Iestāde ir tiesīga darboties normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Publisko tiesību jomā darbojas princips, ka „atļauts ir tikai tas, kas noteikts ar tiesību normu". Pašvaldības palīdzība dzīvokļu jautājumu risināšanā piekrīt publiskajai tiesību jomai, tādēļ šis process var notikt vienīgi tādos ietvaros, kādos to atļauj ārējie normatīvie akti, tajā skaitā arī pašvaldības saistošie noteikumi.

Ņemot vērā, ka piemērojamā tiesību norma – Saistošie noteikumi Nr.94 viennozīmīgi nosaka, ka denacionalizēto māju īrnieki ir personas, kas dzīvo denacionalizētā vai likumīgam īpašniekam atdotā dzīvojamā mājā un lietojuši dzīvokli līdz īpašuma tiesību atjaunošanai, un tikai šādas personas tiek reģistrētas 4.reģistrā dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, tiesa atzīst, ka atbildētājam nebija tiesiska pamata apmierināt iesniedzēju lūgumu par dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta piešķiršanu pieteicējiem.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa atzīst, ka pieteicējiem no normatīvajiem aktiem neizriet tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu par dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanu, līdz ar to Lēmums ir tiesisks administratīvais akts, bet pieteicēju pieteikums noraidāms.

Tādējādi pieteicēju pieteikums ir noraidāms un atbildētāja Lēmums atstājams spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *H. Š., S. Š., K. Š., B. Š.* un *J.Š.* pieteikumu par Rīgas domes Komunālā departamenta 2008.gada 18.decembra lēmuma Nr.DK-08-23120-ap atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2009.gada 10.septembrī